

1

५५



॥ श्रीदेव्यै नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ एतद्गुणां वेशेषणविशिष्टायां पुन्यति  
थोत्तमं प्रथमं त्रिविधं नादरभ्य शरीरावसानपर्यन्तं शाता  
३ जाता साशौक्यकलरमोदोषजनिता शेषकल्मषविनाशना  
थं सप्तत्रिंशत्पूजनेनोक्तं यथोक्तं फलप्राप्त्यर्थं श्रीसंरक्षणा  
र्थं धनकनकसमर्थं धनं सार्धं लोकप्राप्त्यर्थं पञ्चाप्राप्त्यर्थं  
तोषचारेः सप्तत्रिंशत्पूजनमहं करिष्ये ॥ अर्चयामास ॥ म  
तिव्रतस्य देवस्य वत्सलस्योत्तमम् ॥ सूर्यकोटप्रतीका



॥ श्रीदेव्यै नमः ॥

॥ श्री० वि०

॥ २॥

२

मः ॥ ६ ॥ शनामं मं हाकिनी जेतमी चैव यमुना च सरस्वती ॥ जो  
तमी नर्मदा पाम्यः स्नानार्थं माकृतम् ॥ ७ ॥ पञ्चोपनिषत्तमः ॥ यज्ञोप  
वीतं परमं पवित्रं प्रजापते जं सरजं पुरस्तात् ॥ प्रापुष्यमुजं प्रति  
मुच्यते पञ्चोपवीतं वलमस्तु ते वीतं जः ॥ ८ ॥ चन्दनमंत्रः ॥ कर्पू  
रागुरुं कस्तुरिशुगंधैर्मितं शुभं मृगंधाद्यं च नुः नंदिव्यं ज नुः  
अधिसप्तमाः ॥ ९ ॥ अथ तमंत्रः ॥ अर्चिता कुडुमो देन अर्चिता सख  
शोभनाः ॥ १० ॥ नुतुं मम संजुषा प्रसन्ना अधिपुः ॥ ११ ॥ पुष्यमंत्रः ॥ १२ ॥



संजमिन्दुने विचिंतयेत् अथ्याह नमः ॥ प्रागक्षतुमस्य भागाश्चतु  
 वेदाश्च पारजा ॥ पावद्रतमहं कुर्वे कपता भवतः प्रभो ॥ १ ॥ अथमं ॥  
 नमः पुण्यपुरुषदेव विभ्यो नमो नमः ॥ पादमं ॥ २ ॥ जंघपुष्पा  
 तापुष्पपाद्यं गृहं तुभ्यो धिजाः ॥ प्रहं कुरुतां प्राज्ञा तुष्टाः संतु सदा  
 म ॥ ३ ॥ नमस्य शुक्लं चम्या मर्चिता अर्घिं संमतः ॥ दधि  
 तुपद्यंते सर्वे प्रह्वं गन्तुं ननु वेनमः ॥ ४ ॥ लोकांतां तु विकर्ता रे  
 ॥ पूषं सर्वं तपो धाताः ॥ नमो धर्मविधिज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो नमो न



ॐ श्रीदेव्यै नमः॥

॥ श्री० वि० ॥

फलमहादिव्यं जागवद्विंदुं लैपुतम्॥ कपरेण समामुतं ताम्बूलं  
प्रतिगृह्यताम्॥ १५॥ पलमं॥ इदं फलमया देवास्थापितम्॥ पुरतः  
सुखा॥ तेन मे स फलाद्योषिर्भवेज्जोमिज्जन्मनि॥ १६॥ प्रदक्षिण  
मं॥ पानिकातिचपापानि व्रह्महत्यासतानि च तानि सर्वा  
णि नश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे॥ १७॥ विश्वामित्रः॥ काश्यपाय  
नमः॥ जमश्रये नमः॥ विष्णवे नमः॥ भारद्वाज्य नमः॥ जौतमाय नमः॥  
विश्वामित्राय नमः॥ जमश्रये नमः॥ अरुन्धत्यै नमः॥ एवं स पृथ्वयः स

॥ ३॥

७

ध१

॥ ३॥



मास्ति चंपकादिनिमात्यदिनिवेप्रभो ॥ मया हतानि पुष्प  
 निपूजार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १२ ॥ धूपं मंत्रं च न स्पृशति रसो दिव्यं  
 जंघाद्यं समनो हरम् ॥ आद्यैः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्य  
 ताम् १२ दीपं मंत्रं च न स्पृशति संयुतं वीर्यं वा योजितं च वत  
 अहो ज्ञाते वरपूयं दीपं स्निग्धं गन्तुं कीर्तिदा ॥ १३ ॥ नैवेद्यं  
 मंत्रः ॥ नानापद्मानसंयुतं रशैर्षट्पिः समन्वितम् ॥ नैवेद्यं  
 अथ यः सर्वं गन्तुं नुक्ति दायका ॥ १४ ॥ ताम्रं च मंत्रः पूजो



॥ श्रीदेव्यै नमः ॥

॥ अ० ॥

विश्वेश्वरविधये श्येव कशरादिभिरर्चयेत् ॥ वस्त्रैर्विविधभा  
वैश्च पूजयेत् पसतमः ॥ श्यामाके स्रग्धा न्येश्च धूपैर्दीपैः  
समर्पयेत् ॥ ४ ॥ श्यामाके फलमृत्नादि उत्पन्नं चापि भक्षयेत्  
गौतमोत्रिभारद्वाजविश्वामित्रेषु काश्यपः ॥ ५ ॥ मम हस्तिवशि  
ष्ठश्च महापुण्या चरन्वती ॥ एते धनपाः कुरुस्व वदस्मिन् ॥ ६ ॥  
७ ॥ आपुष्पादिभिः सम्यक् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ तप्तमेव वै शपि  
अन्येषां पाधिको विद्य ॥ ८ ॥ उद्यापनं विद्यातमं विदित्वा ह्यः विद्वान्निर्दिष्टः ॥



सुर्वेभ्यः कृता प्रजिता मया ॥ न्यूनानि जाति कर्त्ताणि मया जाति  
 कृतानि च ॥ क्षम्यतां तानि सर्वाणि भो भवन्तस्तयो धेनाः ॥ अ  
 यं कथाः पुर्विष्ठु रज्ज्वा च ॥ भगवन् देव देव श्रुतानां व्रतमुत्तम  
 म ॥ ब्रूहि मे येन निखिलं संसारं त्यज्यमद्वयम् ॥ १ ॥ तरे पंचदुतं  
 कस्तनस्य पुन विधिं वद ॥ श्री भगवानुवाच ॥ शृणु राज न यथा  
 तत्पुत्रता तां व्रतमुत्तमम् ॥ भाद्रपदासि सिते पक्षे पंचम्यां च वि  
 शेषतः ॥ २ ॥ पूजि कल्पे सताम्बु जैश्च न्दने श्च लवङ्गु कैः ॥ प



श्रीदेव्यै नमः॥

ज ३

॥ त्र ० वि ॥

॥ य ॥

स्यात्ते मजीमहाभागा सुमतीर्नाम विभ्रुता ॥ तत्पतिर्विष्णुशर्मा भूविष्णुभ  
तिरतः सदा ॥ विष्णुभतिरतः श्रेष्ठः सायं काले ह्युपरि शते ॥ १४ ॥ पितुः श्री  
द्विपुत्राणि सा तस्य भवत रस्य ला ॥ पादे व सदनं स्पृष्ट्वा मज्ञा नातोपि सा  
नृपा ॥ १५ ॥ तेन कर्म विधाने चान्ने शब्द भोजवत् ॥ तस्य पालो श्रुति  
धाना स्वपुत्रस्य न वे स्मृति ॥ १६ ॥ जानि स्मर भुवौ जानौ स्व  
कर्म फलोद्भावात् ॥ देवशर्माः दपो पुत्रः पितुः शत्रा दुःखोत्प  
॥ १७ ॥ श्री हुं कथा शनी न्मो य धामा स सर्व सः ॥ सा शुनी व जाम



स्वर्णमूर्तिश्च कर्तव्या च तान्छेत्तथैव च ॥ ८ ॥ पूजयेद्दहति भक्त्या धूप  
 दीपादिभिस्तथा ॥ धनरागभयः प्रदातव्या यत्र यस्तस्य समन्वितम् ॥ ९ ॥  
 इदं ब्रतं यः कुरुते विष्णुलोकं महीषते ॥ एतत्ते च मया व्यातं ब्र  
 तानां ब्रतमुत्तमम् ॥ १० ॥ कुरु त्वं राजशार्दूलं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ पु  
 ष्ठि ॥ पुरा केन ब्रतमिदं वैवस्वतियदनवैवस्वतयेन ॥ ११ ॥ माया  
 पितं ब्रतं ब्रूहि कृपा कुरु जगत्पते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कुरु ह्येव विज  
 कश्चिद्विष्णुशर्माद्विजोत्तमः ॥ १२ ॥ महानुभावः सततं द्विजवर्मरतः सदा







श्चापि भोजनं तौ न चास्मत्तः॥ सव्येण दुःखं द्विष्टं विषोऽङ्गारः कृताग्रहोऽश-  
न्यावत्यो किन्तु छातिनश्चुद्धाभवत एतद्विः॥ कृतं तस्य तेन चास्मत्तः॥ ना-  
विधानता॥ १८॥ सुनीशात्वा तु सुतरं प्रविष्टस्य महासते॥ कति ध्याति भो-  
जनं विप्राः इति ज्ञात्वा दुतंततः॥ १९॥ कोपं कथा विज्ञाने ब्रह्मासाद्य-  
कुटेन तु॥ अशितं न प्रदातव्यं तेन्ये विप्रे न तद्विने॥ २०॥ विध्याय-  
वपुनः पानं कृतं भ्रातृद्विजे न च॥ नीशी ये तु सुनीगात्वा बध्नन्त्य-  
मिनं पतिः॥ २१॥ उत्तं स्य यं च विता नान्ति द्विनेषु भूवर्हि॥ अतः परं  
देवशर्मा उत्थितः शुचि कर्मिणो॥ २२॥ तयो कथयतो वार्ता भु-



॥ अ. वि. ॥

॥ ७ ॥

7

तत्रार्धचविधातव्याफुल्लपुष्पादिभिस्तथा ॥ ५५ ॥ पक्षिपंचनैवेद्यं तां  
 फूलं च विधि वनरः ॥ ५६ ॥ उत्पन्नेन फलेनापि श्यामा केन तथैव च  
 आत्माणां भोजयित्वा तु हत्वा स्वर्णादिकं तथा ॥ ५७ ॥ स्वयं भुंजीत वि  
 वर्धयति जायातो द्विजोत्तमः ॥ एवं यः कुरुते विप्रव्रतानां व्रतमुत्तमः ॥ ५८ ॥  
 स उद्धारति संसारं सप्तपर्वा तथा परम् ॥ इत्युक्ता नारदो धीमान् ग  
 तो सो दक्षको मुनिः ॥ ५९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रति भूत्वा द्विजस्त गेदेव  
 शर्मद्विजोत्तमः ॥ चकार व्रतं दिव्यं भार्यया सहितो द्विजः ॥ ६० ॥ भाद्रपद  
 पंचम्यापि गोरुदुराण्यवै ॥ तद्व्रतस्य प्रभावेन पितरोऽप्यर्जुनं जितो ॥ ६१ ॥



जय

पूर्वजन्मनित्यन्माताप्राभवस्वरस्वल्पा॥ स्वसुरभ्राह्मदिवशेस्य  
ष्टमनतपाद्विजः॥ तेनकर्मविपाकेनजातेष्वं चशनीद्विजः॥  
वृषभस्नेपिता ब्रह्मन्मःशमुद्विग्नचेतसा॥३१॥ अतःपरंनिवे  
धेदं वृत्तमश्मदुर्ध्वमम्॥ भाद्रस्यशुक्लपक्षेचैषेचैसीजातिधिर्भ  
वेत्॥ अक्षयासातितिथिर्जैयारिषीणां परमप्रिया॥ तस्यावैष्यत्पमाना  
पांसर्वपापेष्वमुच्यते॥३२॥ अषिपुत्राविधातव्याविष्मोः पूजातथैव  
च॥ अरुंधतीपूजनीयं ब्रह्मभक्तिः समन्वितैः॥३३॥ अष्टो कुशवटं क  
त्वा तथा पुंजीकृत्यानि च॥ अतिमाचरिधातव्या सुवर्णस्यद्विजोत्तमः॥३४॥



॥ श्रीदेवै नमः ॥

वा सुप्रशन्नावाप्ति १

॥ अ० यं ॥

॥ ई ॥

८  
४

दिव्यं विमानमासृष्टादिव्यस्त्रीजनशंखतौ ॥ दिव्य चालीकरप्रव्योभा  
वस्यतोप्रभयास्याया ॥ ६३ ॥ एवं वतंयः कुरुते नरेभक्तिः समन्वितः ॥  
नारी वा सुप्रशन्ना सा वद्वत्सलोके महीयते ॥ ६३ ॥ पुत्रं पुत्रं धनं  
धान्यमिहं लोके सश्नुते ॥ महानुभावः सततं कुर्वीते भूतिहेतवे ॥  
६४ ॥ इह लोके वरुणो जातमुन्नायांति परं गतिम् ॥ ६४ ॥ इति  
मविद्योत्तपुराणे ॥ ६४ ॥ पुनरिह संख्यादेः अष्टमं वमीयते ॥ ६४ ॥  
मम सुसम्बन्ध १८ २१ शा १७ ८६ भा ५ मा ११ ति १५ ॥  
म्यां ११ १० ॥ ११ ॥ ११ ॥



9